

תפ"ח 43336/09/15 - מדינת ישראל נגד עטיה סמהדאן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
תפ"ח 43336-09-15 מדינת ישראל נ' סמהדאן

בפני: כב' סגן הנשיאה, השופט נ. זלוצ'ובר, אב"ד
כב' השופטת י. רז-לוי
כב' השופט ש. פרידלנדר

המאשימה: מדינת ישראל
ע"י עו"ד גז מפמ"ד
נגד

הנאשם: עטיה סמהדאן
ע"י ב"כ עו"ד הדר

גזר דין

השופט נתן זלוצ'ובר, אב"ד:

ביום 20.06.2016 הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן ובעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן: באשר לאישום הראשון - עבירה של יציאה שלא כדין, עבירה לפי סעיף 2א לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט) התשי"ד - 1954, באשר לאישום השני - עבירה של מגע עם סוכן חוץ - עבירה לפי סעיף 114 (א) לחוק העונשין - התשל"ז ובאשר לאישום השלישי - עבירה נוספת של מגע עם סוכן חוץ - עבירה לפי סעיף 114 (א) לחוק העונשין.

הצדדים לא הגיעו להסדר טיעון באשר לעונש.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הינו תושב ישראל. כאמל אבו סמהדאנה הינו גיסו של הנאשם ותושב רצועת עזה.

אישום ראשון

ביום 30.03.2011 הנאשם יצא בהיתר מישראל לסיני שבמצרים דרך מעבר הגבול בטאבה. משם נסע הנאשם לאזור רפיח וחצה את גבול מצרים רצועת עזה שלא כדין, דרך מנהרה שמחברת את סיני עם רצועת עזה ונכנס לרצועת עזה כיוון שרצה להשתתף בלוחמת דודו.

הנאשם שהה מספר ימים ברצועת עזה וחזר לישראל ב-3.4.2011.

עמוד 1

במעשיו, יצא הנאשם שלא כדין מישראל לרצועת עזה.

אישום שני

במהלך שהותו של הנאשם ברצועת עזה, נפגש כאמל עם פעילי "חטיבות אל נאצר צלאח א-דין" - מוחמד ערג'אני, אבו אחמד אל ריאטי ואדם נוסף ממשפחת אבו - רזק.

אבו אחמד הציע לכאמל לצלם בסיסים צבאיים בשטח ישראל באזור הגבול עם רצועת עזה ולהעביר את הצילומים לידי תמורת תשלום של 80,000 ₪, כאמל נעתר להצעה וקשר קשר עם אבו אחמד ופעילי החטיבות הנ"ל לצלם את בסיסי צה"ל.

במהלך שנת 2011 נפגש כאמל עם הנאשם בעזה. במסגרת הקשר שקשר, פנה כאמל אל הנאשם והציע לו להצטרף לקשר ולבצע צילומים של בסיסי צה"ל בדרום, בכוונה לפגוע בביטחון המדינה.

בסופו של דבר, הנאשם וכאמל לא ביצעו את הצילומים.

במעשיו, קיים הנאשם מגע עם סוכן חוץ בכוונה לפגוע בביטחון המדינה.

אישום שלישי

במהלך שנת 2011, ברצועת עזה, נפגש כאמל עם שני פעילי גא"פ - נידאל בדראן ומחמד סניור.

מחמד ונידאל הציעו לכאמל לחטוף חייל מטרמפיאדה בשטח ישראל ולהביאו אליהם כשאינו בחיים, וזאת תמורת 100,000 ₪ או 150,000 ₪. כאמל נעתר להצעה וקשר עם השניים לבצע את החטיפה והרצח.

במסגרת הקשר ולשם קידומו פנה כאמל אל הנאשם והציע לו להצטרף לקשר ולסייע לו בביצוע החטיפה על ידי כך שיאתר חייל העומד בטרמפיאדה ויחטוף אותו.

הנאשם השיב כי יבחן את הדבר. בסופו של דבר תכנית החטיפה לא יצאה אל הפועל.

במעשיו, קיים הנאשם מגע עם סוכן חוץ בכוונה לפגוע בביטחון המדינה.

תסקיר שירות המבחן

ביום 04.09.2016, הוגש תסקיר בעניינו של הנאשם:

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם בן 23 נשוי ואב לשני ילדים בגילאי שנה ושלוש ואשתו נמצאת בחודשי הריון מתקדמים.

הנאשם תיאר, כי גדל במציאות משפחתית וכלכלית קשה. בהיותו בן 5, אביו עזב את הבית.

לדבריו, הוא סיים 11 שנות לימוד, תיאר קשיים לימודיים והתנהגותיים שבאו לידי ביטוי בשוטטות ברחובות, התנהגות מסוכנת ואלימה וצריכת סמים באופן לא מבוקר. עוד ציין, כי היה מעורב בקטטה בין כותלי בית הספר בגינה נדון בבית המשפט למע"ת, פסילת רישיון וקנס.

הנאשם הכיר פורמאלית באחריותו לביצוע העבירות, אך קצינת המבחן התרשמה, כי הוא מתקשה להתבונן במניעים העומדים בבסיס התנהגותו ואף נמצא בעמדה קורבנית ומתמקד בתוצאות האירוע ולא בנסיבותיו. לטענתו, המניע לביצוע העבירות הוא כלכלי, הוא שלל השתייכות לארגון טרור או רצון לפגוע בביטחון המדינה או באזרחיה.

קצינת המבחן התרשמה, כי הנאשם אינו מכיר בבעיותיו והצהרתו בעניין השיקום מונעת מתוך מוטיבציה חיצונית ומתוך אימת הדין ולא מתוך הכרה ומוכנות אמיתית לעבור תהליך שיקומי משמעותי.

לאור זאת, העריכה כי הסיכון להישנות התנהגות מפרת חוק בעתיד היא בינונית-גבוהה.

להערכת קצינת המבחן, הנאשם נעדר כוחות ומודעות להנעת תהליך של שינוי ושיקום ולכן היא נמנעה מהמלצה בעניינו.

תסקיר זה הוגש ביחס לכתב האישום המקורי בשל טעות.

ביום 29.11.2016 ולאחר ששירות המבחן הופנה לכתב האישום המתוקן ולהודאת הנאשם, הוגש תסקיר משלים בעניינו:

הנאשם ציין בפני קצינת המבחן, כי נכנס לרצועת עזה על מנת להשתתף בהלוויית דודו שהיה דמות משמעותית עבורו. עוד ציין, כי לא תכנן לבצע את המעשים המיוחסים לו ושקל לחבור לגיסו, שהוא פעיל בארגוני טרור, מתוך מניעים כלכליים.

קצינת המבחן ציינה, כי הנאשם נותר בעמדתו ביחס לנסיבות ביצוע העבירות - הוא הכיר באופן חלקי באחריות על התנהלותו והתקשה להתבונן במניעים העומדים בבסיס התנהגותו. עוד התרשמה, כי הוא עסוק במחירים שצפוי לשלם בעקבות מעורבותו בעבירה ומרוכז בעצמו ובצרכיו.

יחד עם זאת, הנאשם הביע רצון לקיים אורח חיים נורמטיבי ולהותיר את המקרה מאחוריו ונראה, כי מאז ביצוע העבירה ניכרות תמורות חיוביות בהתנהלותו בחייו, שבאות לידי ביטוי ביציאתו ממעגל הסמים.

קצינת המבחן ציינה, כי על אף רצונו של הנאשם להשתלב בטיפול, היא התרשמה כי הצהרתו בעניין השיקום מונעת מתוך מוטיבציה חיצונית ומתוך אימת הדין ולא מתוך הכרה ומוכנות אמיתית לעבור תהליך שיקומי משמעותי.

קצינת המבחן חזרה על המלצתה ונמנעה מהמלצה טיפולית בעניינו.

ראיות וטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי ורישום התעבורה של הנאשם מהם עולה, כי בתאריך 15.09.2013 הנאשם הורשע בביצוע עבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה והוטל עליו עונש של 5 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים באם יעבור על העבירה בה הורשע וכן קנס בסך 750 ש"ח. כמו כן, ביום 05.08.2013 הנאשם הורשע בעבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע והוטל עליו עונש של 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים וכן פיצוי בסך 35,000 ₪ לנפגע העבירה.

בנוסף, ביום 17.10.2012 הורשע בבית המשפט לנוער בעבירות של סיוע לתקיפה הגורמת חבלה ממש, נהיגת רכב מנועי ללא רישיון, החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית והחזקת כלי פריצה לרכב והוטל עליו עונש של 5 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 180 ₪, התחייבות להימנע מביצוע עבירה ופסילת רישיון על תנאי.

כמו כן, מרישום התעבורה עולה כי לנאשם יש 25 הרשעות בגין עבירות תעבורה.

ב"כ המאשימה טענה, כי מעשיו של הנאשם חמורים מאוד, שכן המדובר באזרח ישראלי שהיה במגע עם כאמל ששימש כסוכן חוץ לשני ארגוני מחבלים שונים שקשרו קשר להוציא אל הפועל שתי פעולות טרור - צילום בסיסי צה"ל ורצח וחסיתת חייל בשטח מדינת ישראל. הנאשם היה אמור לאתר את החייל.

ארגוני הטרור, המבצעים את הפיגועים, מבקשים להפעיל אנשים כדוגמת הנאשם אשר הינם אזרחי ישראל שיש להם גישה לכל חלקי מדינת ישראל וניתן בהם אמון מתוקף היותם אזרחי המדינה. במעשיו, הפר הנאשם אמון זה. הנזק הפוטנציאלי ממעשיו של הנאשם הוא אדיר ואילו הפעולות המתוכננות היו יוצאות אל הפועל ומתממשות הדבר היה עלול לעלות בחייהם של חיילים וכן במחיר ביטחוני כבד מאוד.

המחוקק ראה בחומרה את העבירה של מגע עם סוכן חוץ ולא בכדי העונש הקבוע בצידה הוא 15 שנות מאסר.

ב"כ המאשימה טענה לעניין עבירת היציאה מישראל שלא כדיון, כי על בית המשפט להעביר מסר ברור, כי אל לאזרחי ישראל לצאת שלא כדיון למדינות עוינות, וודאי שלא לרצועת עזה. בעניין זה יש להדגיש, כי ישנו חשש, כי יציאת אזרח ישראלי לשטח אויב תגרור אחריה תשלום שהמדינה תיאלץ לשלם על מנת להשיבו. כמו כן, בזמן ששהה הנאשם ברצועת עזה הוא נפגש עם סוכן חוץ ושוחח עימו בדבר פעולות טרור. אל לבית המשפט לקבל את טענת הנאשם, כי יצא ללוויית דודו, שכן בזמן זה ביצע את העבירות נשוא כתב האישום.

ב"כ המאשימה טענה, כי בגין האישום הראשון יש לקבוע מתחם ענישה של בין שנה לשנתיים מאסר בפועל ובאשר לאישומים השני והשלישי יש לקבוע מתחם ענישה של בין 4 ל-7 שנות מאסר לכל אחד מהאישומים. לטענתה, בשל המפורט בתסקיר שירות המבחן ונסיבות ביצוע העבירות, יש לגזור על הנאשם עונש של 7 שנות מאסר בפועל ומאסר על תנאי מרתיע.

ב"כ הנאשם טען, כי לפני שש שנים הנאשם נכנס לרצועת עזה על מנת להשתתף בלוויית דודו, היות והוא אחד מבכירי המשפחה. במהלך שהותו ברצועת עזה פנה אליו קרוב משפחה והציע לו לבצע שתי פעולות בשם ארגוני טרור - קשר לא נקשר, הסכמה לא ניתנה, פעולות הכנה לא נעשו ולא החל שלב כלשהו של ביצוע. המגע עם אותו קרוב משפחה הסתיים במעמד הפניה. ב"כ הנאשם הדגיש, כי הפניה לא נעשה מיוזמתו של הנאשם. הפניה היתה בשנת 2011 ועד זמן המעצר בשנת 2015 לא בוצעה כל פעולה מצדו של הנאשם.

ב"כ הנאשם הדגיש, כי המדובר באירוע אחד, שכן שתי ההצעות הוצעו במסגרת אותה פגישה. עוד טען, כי העבירה בוצעה על גבול גיל הקטינות של הנאשם, באותה תקופה הנאשם צרך סמים והושפע מהם, מאז הוא הפסיק לצרוך סמים, הוא עובד למחייתו, הוא נישא ויש לו שני ילדים קטנים ואשתו בהריון. לטענת ב"כ הנאשם המדובר בעבירה שהיא ברף התחתון בחומריתה ולפיכך יש להסתפק בפרק הזמן שהנאשם ריצה ואם בית המשפט לא יקבל טענה זו, הרי שיש לקבוע כי ירצה עונש נוסף מחוץ לכותלי בית הסוהר.

הנאשם פנה אל בית המשפט הביע חרטה ואמר, כי הוא עשה את העבירות כאשר הוא היה בן 18 ותחת השפעת סמים. לדבריו, הוא עשה טעות אך שיקם את חייו והוא רוצה להמשיך בדרכו החדשה עם משפחתו.

דין

1. כמפורט בסעיף 40ב לחוק העונשין, "**העיקרון המנחה בענישה, הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו**" כאשר חומרת מעשה העבירה הינה בנסיבותיו.

בדברי ההסבר להצעת החוק צוין, כי יחס הולם "**מבטא את עקרון הגמול**".

2.

העבירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות חמורות שיש בהן פוטנציאל עצום לפגוע בביטחונה של מדינת ישראל והן חותרת תחת עצם קיומה של המדינה. חומרת מעשיו של הנאשם נעוצה גם בעובדה, כי הנאשם הוא אזרח ישראלי ועל כן המדינה נותנת בו אמון וישנו קושי גדול יותר להתחקות אחר מעשיו.

כוחות הביטחון על כל זרועותיהם, עושים לילות כימים במלחמה נגד ארגוני הטרור אשר מטרתם המוצהרת הינה פגיעה במדינת ישראל, באזרחיה, בשלומם, בביטחונם ובחייהם. הגם שהנאשם נכנס לרצועת עזה על מנת להשתתף בלוחמה דודו, תכלית האיסור לצאת ממדינת ישראל לרצועת עזה שלא כדין, היא בין היתר, על מנת למנוע שיתוף פעולה עוין בין אזרחים ישראלים, שיש להם גישה לכל שטחי מדינת ישראל מבלי לעורר חשד, ובין גורמים עוינים וארגוני טרור בתוך הרצועה.

העובדה שהנאשם היה נכון לשתף פעולה עם גורמים בארגון טרור אשר שמו להם למטרה, בין היתר, לחטוף חייל לשם סחיטה ולהמיתו, גם אם המניע לכך הוא כלכלי, יש בה כדי לשוות למעשיו נופך מקומם ומדאיג במיוחד, בהינתן אף העובדה שמדובר באזרח ישראלי.

סקירת נסיבותיהם של תיקים ביטחוניים שונים מראה, כי ארגוני הטרור משקיעים משאבים רבים בניסיון ליצור קשר עם אזרחים ישראלים על מנת להצליח לממש את תכניתם לפגוע במדינת ישראל, באזרחיה ובחייליה.

הגם שהנאשם לא החל בביצוע הפעולות ומדובר במגע עם סוכן חוץ שמטרתו לא יצאה אל הפועל, הרי שכך למעשה ארגוני הטרור מתחילים לגבש את תכניתם ולכן מגע עם סוכן חוץ יש בו פוטנציאל להסתיים באסון שיגבה חייהם של אזרחים וחיילים, בייחוד כך כאשר תכלית הפעילות העוינת היא לחטוף חיל, לרצוח אותו ולהעבירו לארגוני הטרור על מנת לנהל משא ומתן לשחרורם של מחבלים, אשר פגעו ורצחו אזרחים של מדינת ישראל וחייליה. לפיכך המגע עם סוכן זר הנו מעשה עניש, גם כאשר אינו עולה כדי קשירת קשר או ניסיון.

3.

במעשיו של הנאשם, יש כדי לפגוע בערכים החשובים של שמירה על ביטחון מדינת ישראל, אזרחיה וחייליה וזכותם לחיות בשלום ובביטחון.

4. המסכת העובדתית המפורטת בכתב האישום מהווה אירוע אחד ועל כן יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד למכלול העבירות שבהן הורשע הנאשם וכן לגזור עונש כולל בגינן.

5. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, נקבע, כי יש לנקוט במגמת החמרה כאשר עסקינן בעבירות מסוג זה:

א. **ע"פ 6356/16 אימאן כנג'ן נ' מדינת ישראל - המערערת הורשעה על יסוד הודאתה במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ניסיון ליציאה שלא כדין ומגע עם סוכן חוץ.** על פי עובדות כתב האישום, המערערת יצרה קשר באמצעות הרשת החברתית עם אבו עלי התומך בדאע"ש וביקשה את סיועו כדי לצאת לסוריה ולחיות שם במסגרת ארגון דאע"ש וכחלק ממנו, וזאת במטרה לפעול למען הארגון. המערערת אף הציעה לאביה להצטרף אליה, השניים הגיעו לתורכיה, שם החליט אביה לחזור לישראל והמערערת נתפסה בדרכה לעבור את הגבול. בית המשפט המחוזי קבע, כי מתחם הענישה ההולם נע בין 22 ל-36 חודשים והשית עליה עונש של 22 חודשי מאסר, בשל נסיבות אישיות מיוחדות.

מחד גיסא, בניגוד לנאשם, המערערת שם היא שיזמה את הקשר עם סוכן החוץ על מנת לצאת לסוריה ולחיות שם כחלק מארגון דאע"ש. מאידך גיסא, המגע לא נעשה באשר לפעולה ספציפית, המערערת אף כלל לא הצליחה להגיע לסוריה ולכן מדובר בעבירת ניסיון יציאה שלא כדין ועבירה אחת של מגע עם סוכן חוץ.

ב. **ע"פ 337/08 מנאר ג'אברין נ' מדינת ישראל - המערערת הורשעה בעבירות של מגע עם סוכן חוץ ומתן שירות להתאחדות בלתי מותרת.** בשנת 2003, כאשר המערערת למדה באוניברסיטה בירדן ניסתה פעילה מטעם החיזבאללה לגייס את המערערת לטובת פעילות בארגון, המערערת סירבה אך הסכימה לשאת עימה בשובה לישראל זיכרון נייד של מחשב, אותו מסרה לה הפעילה ואנשים אחרים היו אמורים להגיע ולקחת אותו ממנה. בשנת 2004 כאשר שבה המערערת לירדן על פי הזמנת הפעילה בחיזבאללה, שוב הציעה לה להתגייס לארגון המחבלים, המערערת לא סירבה והתעניינה בהליכי הגיוס. בהמשך ביקרה המערערת שוב בירדן לשם בירור פרטים מדויקים אודות הליך הגיוס המצפה לה מטעם הארגון והשתיים שוחחו בעניין. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו התביעה עתרה לעונש של 4 שנות מאסר בעוד שההגנה היתה רשאית לטעון לעונש כהבנתה.

בית המשפט המחוזי השית על המערערת עונש של 3 שנות מאסר בפועל ובית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו והדגיש את חומרת מעשיה של המערערת ואת העובדה, כי הצדדים גיבשו את העונש במסגרת הסדר טיעון.

ג. **ע"פ 5718/14 מדינת ישראל נ' אלחלבי - ערעור וערעור שכנגד על העונש שהוטל על המערער בגין עבירות של מגע עם סוכן חוץ, יציאה שלא כדין, ומסירת ידיעות לאויב.** המערער חתך את גדר המערכת, הסתנן לסוריה ונפגש שם עם קצין מודיעין, אשר הציע לו להצטרף לצבא הסורי. המערער השיב בחיוב, אך לאחר חודשיים בסוריה החליט לחזור לישראל. למערער עבר פלילי. בית-המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 24 חודשי מאסר

בפועל. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל. נקבע כי היה מקום לקבוע מתחם ענישה גבוה יותר. עונשו של המערער הוחמר ל-30 חודשי מאסר.

ד. ת"פ 17601-04-13 **מדינת ישראל נ' מסארוה** - הנאשם הורשע בביצוע עבירות מגע עם סוכן חוץ ויציאה שלא כדין. הנאשם הסתכן לסוריה דרך טורקיה במטרה לסייע לכוחות המורדים בלחימתם נגד השלטון, אך גם מתוך מטרה לאתר את אחיו הצעיר ששהה בטורקיה. הנאשם שהה בחברת המורדים הסורים שישה ימים, נשאל שאלות בנושאים שונים הקשורים לישראל והשיב באופן כללי. במסגרת הסדר טיעון הוסכם על עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ה. ת"פ 26752-08-15 **מדינת ישראל נ' חמיס סלאמה** - הנאשם הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות של ניסיון ליציאה שלא כדין וניסיון למגע עם סוכן חוץ. הנאשם יצר קשר באמצעות הרשת החברתית עם אדם בשם חג'י אשר טען כי הינו פעיל בארגון דעא"ש בסוריה. הנאשם החליט לצאת מישראל לסוריה על מנת לחבור לכוחות ארגון דעא"ש ויצא מישראל לאיסטנבול ומשם בהנחיית חג'י, לאדנה, ולבסוף נתפס על ידי שלטונות טורקיה וגורש לישראל. הוטלו על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל.

ו. תפ"ח 55980-12-12 **מדינת ישראל נ' מחמד אבו קוידר** - הנאשם, שהינו אזרח ישראלי הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של מגע עם סוכן חוץ, קשירת קשר לפשע ועבירה של שבועה לעבור עבירה חמורה. הנאשם נפגש עם פעילים בארגון גדודי חללי אלאקצא, הסכים להצטרף אליו ונשבע לו אמונים. הנאשם קשר עם פעילי הארגון לבצע פיגועים שונים וביניהם חטיפת חייל ישראלי והסתרתו במערה על מנת לשחרר אסירים ביטחוניים ופיצוץ ג'יפים צה"ליים. הנאשם נפגש עם בכיר בארגון והתחייב להשתדל להעביר לידי הפעילים אמצעי לחימה משטח מדינת ישראל. במקרה זה, הצדדים הגיעו להסדר טיעון גם לעניין העונש וביקשו להשית על הנאשם 3 שנות מאסר בפועל. בית משפט זה (מפי חברתי כב' השופטת רז-לוי) מתח ביקורת על קולת העונש וקבע, כי: "**בחינת מעשיו של הנאשם, בנסיבות ביצועם ומידת אשמו של הנאשם, מובילה למסקנה, כי העונש המוסכם במסגרת הסדר הטיעון הינו מקל וכי מתחם הענישה לו טענה המאשימה נמוך יתר על המידה (1-4), גם אם אכן חלקו של הנאשם בקשירת הקשר לא היה מרכזי ופועלו לא הגיע לכדי מעשים של ממש".** ואני הוספתי: "**הסדר הטיעון מקל יתר על המידה ואלמלא ההסדר הייתי ממליץ לחברי להחמיר בענישה באופן משמעותי.**"

בית המשפט החליט ולא בלי היסוס, לקבל את הסדר הטיעון בשל כך "**שאינו חורג ממתחם הסבירות**" וכן בשל נימוקי ב"כ המאשימה ביחס להחלטה להסכים להסדר הטיעון. עוד הדגיש בית המשפט, כי מקריאת כתב האישום המתוקן עולה, כי חלקו של הנאשם בקשירת הקשר היה מינורי יחסית, הנאשם לא ביצע מעשים לשם מימוש הקשר או כדי לממש את אותה חברות.

במקרה שלנו כאמור, הנאשם לא יזם את המגע עם סוכן החוץ ויצא לרצועת עזה על מנת להשתתף בלוחמה דודו, אך בניגוד למקרים שתוארו לעיל המגע עם סוכן החוץ נגע להשתתפותו של הנאשם בשתי פעולות ספציפיות שמטרתן פגיעה בביטחון המדינה וגם אם בפועל, לא נעשו פעולות על מנת לקדם את הפעולות העוינות, הרי שהנזק הפוטנציאלי בביצוען הוא עצום.

6. על פי הפסיקה הנוהגת, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות ביצוע העבירות, מתחם העונש ההולם

בנוגע לעונש המאסר לריצוי בפועל הוא בין שנתיים ל-4 שנות מאסר בפועל.

7. השיקול של הרתעת הנאשם בפרט והמשתפים פעולה עם ארגוני הטרור בכלל גובר בנסיבות העניין על הצורך להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם. כבר נקבע על ידי כבוד השופט א' פרוקצ'יה בע"פ 9349/07 **חאמד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו), [23.6.2008]:

"מעשי טרור המכוונים לפגוע בחיי ישראלים - חיילים או אזרחים - מחייבים ענישה מחמירה במיוחד, אשר תטמיע את מסר הגמול וההרתעה כלפי כל מי שמעורב בפעילות בלתי חוקית המסכנת חיים... בסוג זה של עבירות הנסיבות האישיות של הנאשם מתגמדות במשקלן לנוכח חומרת המעשים והסיכונים הטמונים בהם, למען יידע כל גורם עוין למדינה ולתושביה כי הוא צפוי לעונש חמור ביותר אם ימצא מעורב בפעולות טרור שנועדו לפגוע בביטחון אזרחי ישראל, ולקטול חיים".

עם זאת, יש לקחת בחשבון לזכות הנאשם את הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, ויש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם בעת גזירת העונש. מחד גיסא, יש לקחת בחשבון, כי הנאשם ביצע את המעשים כאשר היה בן 18 ולפני כ-5.5 שנים, כאשר לטענתו צרך סמים בעקבות קשיים. לנאשם שני ילדים קטנים, הוא הפסיק להשתמש בסמים, השתלב במעגל העבודה ואשתו בחודשי הריון מתקדמים, מאידך גיסא לנאשם יש עבר פלילי בגינו הוטלו עליו עונשי מאסר על תנאי בעבר והגם שעברו אינו נוגע לעבירות ביטחוניות, יש בו כדי להעיד על נטייתו להישנות התנהגות עוברת חוק. כמו כן, שירות המבחן התרשם בעניינו הן במעמד התסקיר הראשון והן במעמד התסקיר המשלים, כי הבעת החרטה מצידו של הנאשם נובעת מהמחיר שצפוי לשלם בעקבות מעורבותו בביצוע העבירות וכי הצהרתו בעניין השיקום מונעת מתוך מוטיבציה חיצונית ומתוך אימת הדין ולא מתוך הכרה ומוכנות אמיתית לעבור הליך שיקומי משמעותי. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

8. לאחר ששמענו את ב"כ הצדדים והנאשם, בהתחשב בחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, בצרכי ההרתעה ובמכלול הנימוקים והטיעונים שהובאו לעיל, לרבות עברו הפלילי של הנאשם ומסקנות שירות המבחן, אנו דנים את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 30 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי הימים בהם היה עצור בתיק זה מיום מ-7.09.2015 ועד 28.01.2016.

ב. 18 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא עבירה בה הורשע בתיק זה או עבירה נגד בטחון המדינה שהיא פשע.

ג. קנס בסך 20,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תחתיו.

5129371

5467 זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט טבת תשע"ז, 17 ינואר 2017, במעמד הנ"ל.

עמוד 8

שלמה פרידלנדר, שופט

יעל רז לוי, שופטת

נתן זלוצ'ובר, שופט אב"ד
סגן הנשיאה